

het licht,
de levende
geest

Vertaald uit het Frans.
Oorspronkelijke titel: La lumière, esprit vivant
© 1983, Éditions Prosveta S.A., France, isbn 2-85566-391-1

1e druk: het licht, de levende geest
Drij. Wilco - Amersfoort

© 2009 Stichting Prosveta Nederland is voorbehouden voor alle landen. Niets aan deze publicatie mag, privé of anderszins, op elektronische, mechanische, gefotokopieerde, audiovisuele of andere wijze worden gereproduceerd, vertaald, bewerkt, in archiefsystemen opgeslagen of doorgezonden, zonder voorafgaande toestemming van auteurs en uitgevers.

ISBN 978-90-76916-15-6

Omraam Mikhaël Aïvanhov

het licht, de levende geest

Izvor reeks - 212

UITGEVERIJ

PROSVETA

INHOUD

	Hoofdstuk	pag.
I	Licht, essentie van de schepping	7
II	De stralen van de zon: hun aard en werking	21
III	Goud, condensatie van het zonlicht	31
IV	Het licht maakt zien en gezien worden mogelijk	43
V	Werken met het licht	51
VI	Het prisma, beeld van de mens	67
VII	Zuiverheid opent de poorten naar het licht	79
VIII	Leid het intense leven van het licht!	95
IX	De laser in het spirituele leven	109

De lezer zal bepaalde aspecten van de teksten van Omraam Mikhaël Aïvanhov in dit boek beter begrijpen, als hij zich realiseert dat het gaat om een louter mondeling onderricht.

I

LICHT, ESSENTIE VAN DE SCHEPPING

Er wordt gezegd dat God een verterend vuur is en in de meeste mythologieën is de god van het vuur de machtigste. Natuurlijk gaat het niet over het vuur zoals wij dit kennen: het fysieke vuur dat slechts een aspect is van het universele vuur. Want er bestaan in werkelijkheid vele soorten vuur: het vuur dat brandt in het hart van de mens, het vuur dat sluimert aan de basis van de wervelkolom, dat van de zon, dat van de hel, het vuur dat verborgen is in het binnenste van stenen, van metalen, enzovoort.

Maar heb je gemerkt dat we het vuur alleen kunnen waarnemen als het gepaard gaat met licht? Ja, het licht is de materie waardoor het vuur zich manifesteert. Breng dit beeld over naar een hoger plan en je zult inzien dat het licht de substantie is die van God, het oorspronkelijke Vuur, uitging bij het ontstaan van de wereld, toen Hij zei: 'Er moet licht komen'. (Gen.1:3) Dit licht is niets anders dan het Woord waarover gesproken wordt bij de aanvang van het evangelie volgens Johannes: 'In het begin was het

Woord, het Woord was bij God en het Woord was God... Alles is erdoor ontstaan en zonder dit is niets ontstaan van wat bestaat.' (Joh.1:1,3) Het licht is het Woord dat de Schepper heeft uitgesproken en waarmee Hij de wereld heeft geschapen.

De fysieke wereld zoals wij hem kennen, is slechts een condensatie van het oorspronkelijke licht. God, het actieve principe, heeft het licht geprojecteerd en Hij heeft dit licht bewerkt als materie om het universum te scheppen. Hier begin je de manifestatie op te merken van twee principes, mannelijk en vrouwelijk, die aan de oorsprong liggen van de schepping. Want God, het Vuur, het mannelijke principe heeft het vrouwelijke principe, het licht, de stof waarin Hij ging scheppen, uit Zichzelf gehaald en geprojecteerd.

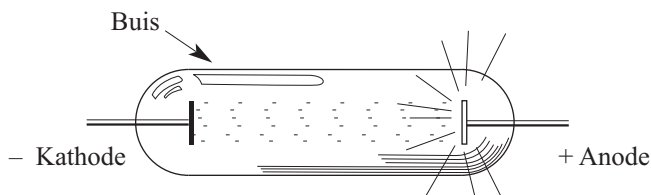
Er wordt gezegd dat God de wereld heeft geschapen uit niets. Uit niets buiten Hem, ja, en dit is voor ons moeilijk te begrijpen, omdat wij niets kunnen vervaardigen zonder materialen en instrumenten buiten ons. In werkelijkheid kun je niets scheppen uit niets en deze idee van een schepping vanuit niets betekent alleen dat God de materie voor de schepping uit Zichzelf heeft gehaald. Het universum is niets anders dan deze substantie, die aan Hem onttrokken is en uitwendig aan Hem geworden is, maar die Hij nog steeds is.

Met wat weeft de zijderups haar cocon en de spin haar web? Met wat maakt de slak haar huis? Met een substantie die uit henzelf afkomstig is. Als je de natuur weet te observeren, hoeveel verschijnselen

kunnen ons dan geopenbaard worden, die de denkers voor de meest ondoorgrondelijke mysteries houden! Zelfs de wetenschap zal op een dag ontdekken dat het licht de oorspronkelijke materie is, waaruit het universum geschapen is en als de mens zal gaan leren hoe te handelen, zal ook hij een schepper kunnen worden zoals God.

Volgens het boek Genesis was de eerste gebeurtenis in de wereld dus de schepping van het licht. God zegt: 'Er moet licht komen.' Maar over welk licht gaat het?... In het Bulgaars hebben we twee verschillende woorden om het licht te benoemen: svétlina en vidélina. Het woord svétlina duidt het fysieke licht aan en is afgeleid van de stam van het werkwoord dat 'schitteren' betekent. Het woord vidélina verwijst naar het spirituele licht en is afgeleid van de stam van het werkwoord dat 'zien' betekent. Vidélina is het licht dat het mogelijk maakt in de spirituele wereld, de onzichtbare wereld, te zien; door zich te materialiseren heeft vidélina het fysieke licht, svétlina, voortgebracht.

U zult die idee beter begrijpen als ik u herinner aan het experiment van de zogenoemde 'buis van Crookes': aan twee uiteinden van een buis die men van tevoren luchtledig heeft gemaakt, zijn twee elektroden geplaatst, die verbonden zijn met een elektrische bron. Als men er stroom doorheen laat gaan, waarbij de kathode elektronen in de richting van de anode zendt, blijft de kathode zelf donker, maar het gebied van de anode licht op.

Het experiment van Crookes

Het licht dat de zon ons toestuurt, is niet het licht van de eerste dag waarover in Genesis gesproken wordt. Voorbij de zichtbare zon bestaat er een onzichtbare, onbekende zon, de zwarte zon, die onophoudelijk energieën stuurt naar de zichtbare zon. Deze laatste transformeert die krachten en stuurt ze uit in de vorm van licht. Het licht dat wij zien, is niet het licht dat God in het begin heeft geschapen, toen Hij zei: 'Er moet licht komen.' Het is daarna gekomen. De eerste zon heeft het oorspronkelijke licht gezonden, *vidélina*, dat door de zichtbare zon wordt getransformeerd en uitgezonden in de vorm van stralen (*svétlina*). *Vidélina*, het echte licht, openbaart de dingen enkel in de mate dat het erop stuit. Als er zich niets op zijn weg bevindt, blijft het onzichtbaar. Alleen het obstakel dat het tegenkomt, kan het openbaren.

In het begin was er *vidélina*, dat wil zeggen de eerste beweging die zich manifesteerde in de geest van God als iets wat te voorschijn komt, een uitstraling buiten Hem. God projecteerde een lichtende cirkel

rond zichzelf, die je Zijn aura zou kunnen noemen. Door deze lichtcirkel heeft Hij de grenzen van het universum vastgelegd en vanaf het moment dat deze grenzen waren vastgelegd, projecteerde Hij in het licht van Zijn aura, vidélina, beelden die zich materialiseerden, die zich kristalliseerden. Vidélina heeft dus gezorgd voor de materie van de schepping. En wanneer Johannes aan het begin van zijn evangelie zegt: ‘In het begin was het Woord en het Woord was bij God en het Woord was God’... ‘Het Woord was bij God’ betekent dat niets is ontstaan zonder de medewerking van vidélina, de aura van God. Het goddelijke Woord is het licht.

Het scheppingsproces kunnen we staven bij de grote Ingewijden. Ook zij bezitten een lichtende aura, die niet alleen hun lichaam omringt en beschermt, maar hen ook voorziet van materie voor hun scheiningen. Wanneer een Ingewijde door middel van de gedachte wil creëren, gebruikt hij dezelfde middelen als God, toen Hij het universum schiep: hij projecteert een beeld of spreekt een woord uit dat zijn aura moet doorkruisen. Deze aura die hem omhult, dient als materie voor de manifestatie. Het geprojecteerde beeld of het uitgesproken woord wordt bekleed met de materie van de aura. Degene die een idee wil realiseren, maar de subtiele materie van de aura niet bezit, kan niets scheppen. Je hebt het ongetwijfeld opgemerkt: op sommige dagen spreek je zonder enig effect bij de anderen teweeg te brengen; ze blijven er koud en onverschillig onder. Terwijl je een andere

keer met een heel eenvoudige uitspraak een geweldige indruk maakt. Ja, want die uitspraak is levend: de woorden die je gebruikt, zijn vooraf gedrenkt in jouw aura, daar worden ze bezielde, versterkt en bekleed met macht. Zo konden ze doordringen tot de ziel van de anderen en haar laten vibreren. De dagen waarop je aura zwak is, zijn je woorden betekenisloos, leeg, er zit niets in; je spreekt, maar je boekt geen enkel resultaat. De woorden zijn niet doordrongen van dit element dat de aura verschaft: vidélina.

Ingewijden hebben macht, omdat zij weten hoe ze de woorden die ze uitspreken, kunnen doordringen met de materie van hun aura die overvloedig, intens en zuiver is. Het woord is slechts een drager, het kan enkel invloed uitoefenen naarmate het is doordrongen van het scheppende element, vidélina. Als je niet weet hoe je magische woorden kunt uitspreken, kun je roepen wat je wilt, je druk maken, maar het zal je nooit lukken om de aandacht van hogere wezens te trekken. Echter, een Ingewijde die dezelfde woorden uitsprekt zonder te roepen, zonder gebaren te maken, enkel door de innerlijke kracht die voortvloeit uit zijn aura, zal grote resultaten bereiken.

Het gesproken woord heeft de wereld niet geschapen, maar het Woord, of liever gezegd, het licht. Het Woord is het eerste element dat God in beweging heeft gezet en de spraak is het middel waarvan het Woord zich bedient om zijn scheppingswerk te realiseren. Toen de oorspronkelijke kracht van God uitging, was ze geest; door terug te keren naar God is ze

licht geworden. De zwarte zon stuurt vidélina, de geest, naar de lichtende zon en deze stuurt het zichtbare licht, svétlina, terug naar de donkere zon. Op de terugweg transformeert de geest zichzelf in licht. Toen God de eerste beweging maakte, kwam Zijn Geest, het Woord, in actie en toen de Geest terugkeerde naar God, was hij licht geworden. Alles wat het centrum naar de omtrek stuurt, keert terug naar het centrum, omdat de cirkel een grens heeft. Zo komt er dus een ononderbroken kringloop op gang van het centrum naar de omtrek en van de omtrek naar het centrum. Bij de terugkeer naar het centrum bezit de stroom van krachten nieuwe kwaliteiten en veroorzaakt nieuwe reacties gedurende heel het traject van zijn terugweg. De aard van de stroom is bij het uitgaan niet hetzelfde als bij het terugkomen.

In het begin was er het Woord: de eerste beweging van de goddelijke geest die de cirkel, het universum, heeft geschapen. Op dezelfde wijze moet de magiër een cirkel om zich heen trekken, voor hij aan een magisch ritueel begint. De oorsprong van deze praktijk, die zeer oud is, komt voort uit een buitengewone kennis aangaande de menselijke aura. Wanneer men zegt dat de magiër de cirkel, die hij getrokken heeft, moet binnengaan, betekent dit niet alleen dat hij rond zich een materiële cirkel moet trekken, maar die levende cirkel van de aura moet scheppen en in zijn centrum gaan staan. Dat wil zeggen dat zijn geest actief en waakzaam moet zijn, anders riskeert hij het

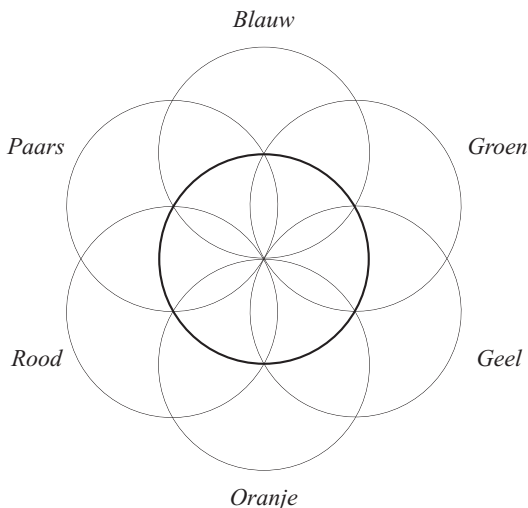
slachtoffer te worden van onzichtbare geesten. Als de magiër zich tevreden stelt een materiële cirkel om zich heen te trekken, zonder eerst, door zijn manier van leven, aan zijn aura te hebben gewerkt om die zuiver, lichtend en machtig te maken, zal het hem misschien lukken om te krijgen wat hij verlangt; zodra hij echter uit de magische cirkel stapt, zullen alle wezens die hem gehoorzaamden zolang hij zich in de cirkel bevond (want onzichtbare entiteiten respecteren dit symbool, alsook de magische woorden die worden uitgesproken), de achtervolging op hem inzetten.

Alle tovenaars die de wetten negeren die ik u uitleg, maken dergelijke nare voorvallen mee. De onzichtbare geesten die zien dat hun aura noch zuiver, noch lichtend is, wreken zich tenslotte, omdat ze ertoe gedwongen werden mensen te gehoorzamen, die dit niet waardig waren. Dergelijke tovenaars negeren dat in het begin het Woord was. Dit wil zeggen dat ze een aura, een echte magische cirkel van licht, moeten opbouwen alvorens zich in omvangrijke ondernemingen te storten. Deze cirkel trek je niet zomaar met krijt of welk middel dan ook; je bereidt je voor met liefde, zuiverheid, onbaatzuchtigheid. Waarom bereiken zij, die zich in magische praktijken storten, vaak niet alleen geen enkel resultaat, maar trekken ze ook nog eens ongelukken aan? Omdat hun aura nog niet machtig, lichtend en zuiver is. En wanneer ze hun gedachten willen projecteren, vormt zich niets wat dit kan omhullen en sterk maken. Opdat de

gedachte kan wegvliegen, moet je haar vleugels geven en die vleugels bevinden zich in de aura.

‘In het begin was het Woord en het Woord was bij God en het Woord was God...’ Toen God deze grote lichtende cirkel schiep, heeft Hij hem doordrenkt met Zijn kwintessens. De bomen, de planten, de dieren, de mensen waren eerst beelden, drijvend in Gods aura... Al wat bestaat, is ondergedompeld in Gods aura te midden waarvan wij leven, zoals de apostel Paulus zegt: ‘Want in hem leven wij, bewegen wij en zijn wij...’ (Hand.17:28) Wij zijn allemaal ondergedompeld in Gods aura, zij doordringt ons, ze gaat door ons heen. Mediteer elke dag op de macht van vidélina, het levende licht dat het oorspronkelijke element is van alle schepping.

Een van de symbolen van de schepping van de wereld is de mystieke roos. De zes cirkels die de bladen vormen, vertegenwoordigen de zes dagen die God nodig had om de wereld te scheppen (zes symbolische dagen, uiteraard, die miljarden jaren hebben geduurd!). Sommige esoteristen hebben trouwens het eerste woord van Genesis, Berechit, dat ‘in het begin’ betekent, geïnterpreteerd als het werkwoord bara: scheppen en chit: zes. Plaats in elke cirkel een van de zes kleuren: violet, blauw, groen, geel, oranje en rood, en mediteer op hen... De centrale cirkel geeft het witte licht weer, waaruit de zes andere kleuren zijn voortgekomen... Als je de diepte van dit symbool niet begrijpt, kun je door deze volmaakte afbeelding aandachtig te bekijken, tenminste een band

scheppen tussen het symbool en jezelf en dat zal je helpen bij je spirituele werk.

Het licht is de meest subtiële toestand van de materie en wat wij materie noemen, is slechts de meest gecondenseerde vorm van het licht. In heel het universum gaat het dus enkel over dezelfde materie... of hetzelfde licht... meer of minder subtiel, meer of minder gecondenseerd. Alles wat je gecondenseerd op aarde vindt, bestaat op het etherische vlak in een vorm die fijner, zuiverder is. En dit is juist de zin van spirituele arbeid: erin slagen alles wat we nodig hebben te vinden in een subtiële toestand, dicht bij de oorspronkelijke toestand.

Wanneer we 's ochtends naar de zonsopgang gaan kijken, is dat om ons te kunnen voeden met het zui-

verste voedsel: het licht. Wanneer Jezus zei: ‘Gelukkig wie honger en dorsten...’, (Matt.5: 6) sprak hij niet over fysieke honger en dorst, maar over honger en dorst naar waarheid, naar wijsheid, naar rechtvaardigheid, naar vrijheid... tot het uitsluitend honger en dorst te hebben naar vuur en licht.

De ziel heeft honger en de geest heeft dorst. De ziel eet het vuur en de geest drinkt het licht. De geest is een mannelijk principe, de ziel een vrouwelijk principe en elk voedt zich met het complementaire element. De ziel verlangt naar een positief, actief, dynamisch principe en eet daarom het vuur. De geest die mannelijk is, heeft behoefte aan een vrouwelijk principe en hij drinkt het licht. Zoals het mannelijke principe het vrouwelijke principe doet ontstaan, zo verwekt het vuur het licht; het licht is een manifestatie, een emanatie van het vuur. Wanneer je het vuur aansteekt, veroorzaakt dit het licht. En hoe zuiverder de grondstoffen zijn, die het vuur voeden, hoe zuiverder en subtieler het licht is.

Het licht is de omhulling van het vuur, daarom heeft het licht altijd een relatie met de materie. Boven, in de verheven gebieden, staat het licht in relatie met de materie en het vuur met de geest. Daarom heeft God, het oorspronkelijke Vuur, eerst het licht geschapen en het licht heeft vervolgens de wereld geschapen; niets is zonder het licht ontstaan. Elke keer wanneer je een vuur aansteekt, is dit precies de geschiedenis van de schepping van de wereld, die zich voor jouw ogen herhaalt.